

Sygn. akt IV KK 137/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **Ł. S.**

skazanego z art. 43¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron

w dniu 17 grudnia 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 9 lipca 2015 r., sygn. akt II W (...),

**uchyła zaskarżony wyrok nakazowy i – na podstawie art. 5 § 1
pkt 9 k.p.w. – umarza postępowanie w sprawie o wykroczenie, a
kosztami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny wniósł kasację od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W. z 9 lipca 2015 r., mocą którego Ł. S. wymierzono łącznie karę

grzywny za popełnienie 12 kwietnia 2015 r. dwóch wykroczeń z art. 43' ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Postulując uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego i umorzenie postępowania, skarżący wskazał na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w.

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym.

Zaskarżony wyrok nakazowy z 9 lipca 2015 r. o sygn. akt II W (...) należało uchylić i umorzyć postępowanie na podstawie art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 9 k.p.w., w trybie art. 535 § 5 k.p.k., ponieważ z akt jednoznacznie wynikało, że Ł. S. został „ukarany podwójnie” przez Sąd Rejonowy w W. za popełnienie w dniu 12 kwietnia 2015 r. dwóch wykroczeń z art. 43' ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, przy czym pierwszy wyrok nakazowy o sygn. akt II W (...) zapadł 9 czerwca 2015 r. Lektura dokumentów potwierdziła, że obie sprawy dotyczyły tej samej osoby – Ł. S. i tych samych zdarzeń. Analiza akt prowadziła do wniosku, że drugie postępowanie sądowe toczyło się nadto pomimo braku skargi uprawnionego oskarżyciela. Dostrzegł to autor kasacji i domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku nakazowego z 9 lipca 2015 r. i umorzenia postępowania z powodów bezwzględnych przyczyn odwoławczych, wskazując na przesłanki procesowe z art. 5 § 1 pkt 8 i 9 k.p.w.

Skarżący wskazał na zbieg umorzeń. Ustalenie, że postępowanie sądowe w sprawie II W (...) toczyło się i zostało zakończone wyrokiem nakazowym z 9 lipca 2015r., pomimo że osądzenia wykroczenia nie żądał uprawniony podmiot, poniekąd zbędnym uczyniło rozpatrywanie kwestii tożsamości wykroczeń (art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w.).

Stwierdzenie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 9 k.p.w., legło u podstaw wydania orzeczenia jak w części dyspozytywnej (art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.). O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 119 § 2 pkt 1 k.p.w.